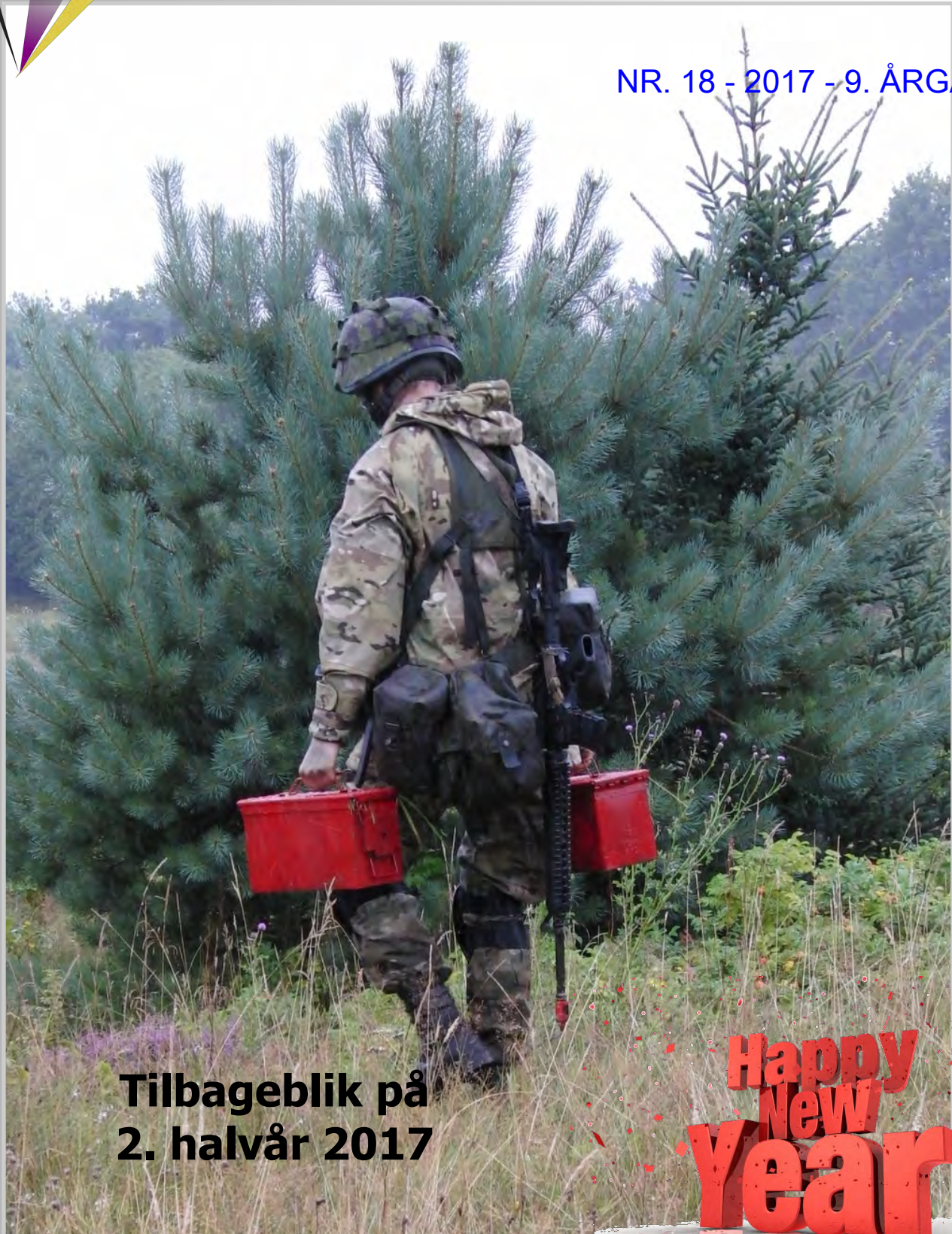

77'EREN

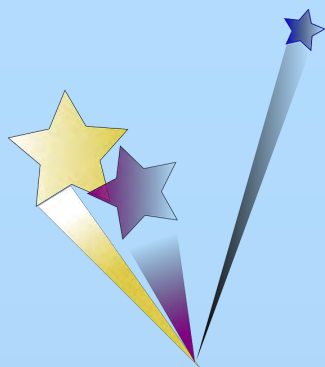
NETMAGASIN FOR HJEMMEVÆRNSESKADRILLE 277 KARUP

NR. 18 - 2017 - 9. ÅRGANG

**Tilbageblik på
2. halvår 2017**

**Happy
New
Year**

Slutningen af året 2017 nærmer sig drastisk og vi træder ind i 2018.

KONTAKTPERSONER:

Eskadrillechef

Michael Bodo Rauh
Telefon: 9133 2771
hve277-ec@hvjv.dk

Næstkommanderende

Mark Pahuus Jeppesen
Telefon: 9133 2772
hve277-nk@hvjv.dk

Kommandobefalingsmand

Anne Mette Fomsgård
Telefon: 6093 4873
hve277-kdobm@hvjv.dk

Kontaktofficer

Henrik L. Borré
Telefon: 9133 2775
Hve277-rof@hvjv.dk

Presse-Rekrutteringsofficer

Stilling p.t. ubesat

Uddannelsesofficer

Stilling p.t. ubesat

Forsyningsbefalingsmand

Karl Rykær
Telefon: 9710 2273
hve277-fsbm@hvjv.dk

Bladet 77 'eren + hvjv.dk

Opsætning og layout:
v/ITBM Susanne Kehlet
Telefon: 2349 0950
hve277-it-bm@hvjv.dk

Forside billede:

Winnie bærer ammunitions-kasser
på Karup Stream Challenge 2017

77 'eren har jo tradition for at udkomme som en juleudgave, men pga af stor travlhed og ikke mindst en mindre håndskade blev redaktionen nødt til at udsætte udgivelsen her til nytåret (den gamle skriverkone gled på et glat fortov og fik et par ømme fingre). Artikler er der igen nok af fra de altid trofaste leverandører, og denne gang også fra nye kanter, tak til alle for de gode input.

Husk at gemme jeres minder og fotos fra eskadrillens aktiviteter. Alt kan bruges i magasinet.

God fornøjelse med bladet og Godt Nytår til alle.

Redaktionen v/Susanne Kehlet

INDHOLD

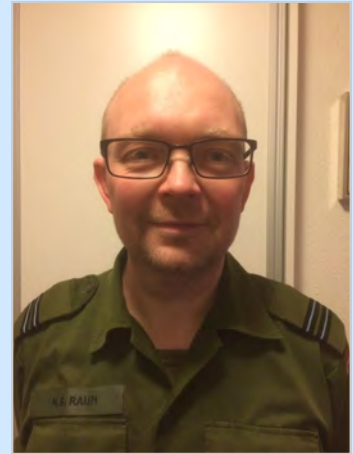
Forside	
Side 2:	Kontakter, redaktion og indhold
Side 3:	Chefens klumme v/EC
Side 4:	-
Side 5:	Forsyningen
Side 6:	-
Side 7:	Juleafslutning
Side 8:	-
Side 9:	Med Klaus på March
Side 10:	-
Side 11:	-
Side 12:	Karup Stream Challenge 2017
Side 13:	-
Side 14:	-
Side 15:	Ledige stillinger og eskadrillerådet
Side 16:	Øvelse Cimbrer 2017
Side 17:	-
Side 18:	-
Side 19:	En deltagers oplevelse på KSC
Side 20:	-
Side 21:	Ny KDOBM, Anne Mette

CHEFENS KLUMME

V/MICHAEL BODE RAUH—ESKADRILLECHEF

Kære alle i HVE 277 Karup

”Det har jeg aldrig prøvet før, så det kan jeg sikkert godt”, siger Pippi Langstrømpe.

Om jeg var lige så sikker, da jeg for et år siden stod overfor at skulle overtage chefstillingen i HVE277 kan sikkert diskuteres, men jeg var meget spændt på de nye udfordringer.

En Hjemmeværnseskadrille er en dynamisk enhed, der er i konstant forandring og udvikling. Vi kan se det på vores egen eskadrille, hvor der både kommer nye til, andre forlader os og der sker ændringer i organisationen. I løbet af året har der været flere ændringer. Senest er Louise R. Jensen kommet tilbage som **delingsfører i bevogtningsdelingen, hvilket også har betydet, at Mark er på som ”fuldtids” NK i eskadrillen igen.** Niels Aage Lilleøre er også tilbage som gruppefører i bevogtningsdelingen. Mathias Meng Dyrholm er blevet NK/GRP i bevogtningsdelingen. I Security Force er Kaj Hansen kommet tilbage som gruppefører. Der er flere ændringer på vej, hvoraf en af de kendte er, at vi pr. 1. januar 2018 får en ny kommandobefalingsmand, **Anne Mette Fomsgaard (Mette), som præsenterer sig selv i denne udgave af 77’eren. Jeg håber, at I vil tage godt imod hende.**

Vi har dog stadig udfordringer med at få besat alle vores fører og nøglestillinger. Se andet steds i magasinet hvad vi søger, og lad gerne rygten vandre.

Forandringer kan vi også se i Flyverhjemmeværnet, hvor der har været en organisatorisk ændring, og der er kommet helt ny ledelse. Vi har bl.a. fået en ny Flyverhjemmeværnschef og stabschef. Ændringer i toppen betyder ofte også ændringer ude i enhederne, hvilket vi kan se ved at der fra næste år indføres EC kontrakter. Det er ikke noget revolutionerende, men betyder blot, at målene, som vi i eskadrillen skal leve op til næste år, er blevet præciserede, og at jeg (og de andre eskadrillechefer) skal indgå en kontrakt om, at vi accepterer målene.

Jeg har haft den fornøjelse at holde møde med Flyverhjemmeværnets stabschef, Timm Willum Larsen, hvor jeg ud over at kunne vise ham rundt i vores eskadrillefaciliteter, fik gennemgang af chefens forventninger til os. I grove træk kan nævnes, at det forventes, at vi deltager i Flyverhjemmeværnets tværgående arrangementer – herunder skydninger. Derudover skal vi selvfølgelig deltage i Airshow, som næste år afholdes i Aalborg, vi skal til efteråret deltage i øvelse Urfugl, som jo bliver afholdt på Flyvestation Karup, og vi skal støtte Night Hawk i Aalborg. Jeg ser frem til at se mange af jer i forbindelse med disse opgaver og aktiviteter. Herudover vil vi blive stillet mange af de støtteopgaver, som vi plejer at få med figurantstøtte og momentstøtte til bl.a. FBU (Flyvevåbnets basisuddannelse). Der vil også komme bevogtningsopgaver både direkte til os, og via anmodninger om at støtte andre enheder. Der er allerede bud efter os til januar – mere herom når vi har de relevante detaljer.

Overordnet er chefens og stabschefens budskab, at vi skal styrke vores samarbejde på tværs af eskadrillerne gennem uddannelse, så vi kan optimere vores kernekompetence som er bevogtning. Det falder godt sammen med det, vi har arbejdet med i 2017, og fortsat vil arbejde med i 2018.

- fortsættes næste side

CHEFENS KLUMME

..fortsat fra forrige side

I 2018 skal vi ud over at deltage i de tre store – Airshow, Urfugl og Night Hawk – arbejde i vores egen eskadrille med at styrke sammenholdet på tværs af eskadrillen. Der er planlagt en uddannelsesrække i bevogtningsdelingen, Støttedelingen kører videre med deres uddannelser og Security Force bygger ovenpå deres uddannelse med en kontroløvelse og yderligere 2 weekendmoduler. Her er der i alle tilfælde mulighed for at vi kan være med på tværs af eskadrillen, og støtte hinanden med opgaver som forplejning, momenter og deltagelse hos hinanden.

Vores bevogtningsteams fortsætter deres vedligeholdende uddannelse sammen med samarbejdskadrillerne i vores afsnit.

Næste år planlægger Steen & Co igen at arrangere Karup Stream Challenge – KSC '18. Jeg håber at mange vil deltage i dette fantastiske arrangement.

I ledelsen skal vi endvidere samarbejde med de andre eskadriller i vores afsnit om at lave planer, der beskriver vores opgaver. Det tager vi fat i lige efter årsskiftet, og der vil blive arbejdet på det gennem året, så vi har en realistisk plan at kunne afprøve til øvelse Urfugl.

Man skal ikke lave forandringer alene for forandringernes skyld, og det er heller ikke min opfattelse, at det er det, der sker. Der er i de forandringer, som vi har oplevet, og stadig oplever, tale om effektiviseringer og præciseringer. Det kan betyde, at der nogle gange bliver skåret ind til benet, men også, at der skal arbejdes på, at vi får en klar og præcis besked om hvilken opgave vi har, så vi kan effektivisere og målrette vores uddannelse.

I HVE277 Karup skal vi fortsætte med at højne vores uddannelsesniveau, og arbejde på at deltage mere hos hinanden på tværs af eskadrillen, så vi kan styrke vores sammenhold.

Jeg vil ønske jer alle og jeres familier et rigtigt godt nytår.

Michael Rauh

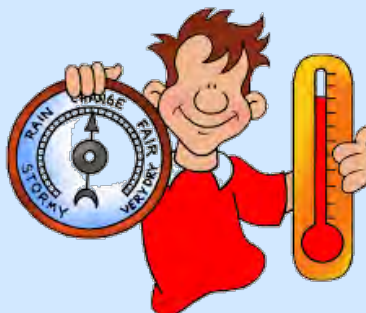
EC HVE277 Karup

MEDLEMSBAROMETER PR DEC 2017:

Antal aktive medlemmer: 72

Nye medlemmer i HVE277 Karup siden sidst:

- Stefan Toft Knudsen
- Morten Pedersen
- Jesper Bohnefeld (velkommen tilbage)
- Jacob Brinch Berg-Jensen

Vi byder jer velkommen i eskadrillen

VÅBENOLIE, KRUDTSLAM OG MEDALJER

V/CLAUS ALSTRUP NIELSEN, FORSYNINGSHJÆLPER

November og starten af december bød på depottjeneste, hvor der var risiko for at få olierede fingre.

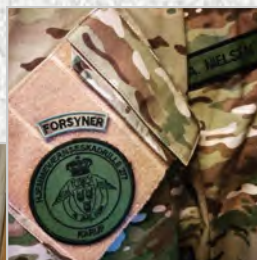
En aften i starten af November var det hele forsyningsgruppen samlet, da der skulle klargøres puljevåben til en senere rengøring, som skulle finde sted senere samme måned.

Alle 20 puljevåben skulle skilles ad og have en ordentlig gang olie, for derefter at blive stillet tilbage i våbenskabene, og med drypbakker under. Olien skulle meget gerne trække så meget skidt og krudtslam med ud som muligt.

Fortsættes næste side.....

Fortsat fra forrige side

Da vi senere i November var samlet igen, var det ikke kun folk fra Forsyningen, men også brugerne af puljevåbnene, som var mødt op. Det var en aften som bød på komplet rengøring af puljevåbnene samt en lille overraskelse.

Efter at alle havde rengjort et antal puljevåben, så blev alle de fremmødte, af Eskadrillechef Michael Rauh, kaldt ind i samme rum, for nu var det tid til en overrækkelse.

Jan Bøgelund Pedersen, som er en del af Forsyningen, har været medlem af Hjemmeværnet i mere end 25 år, så derfor fik han overrakt hans 25 års tegn samt et diplom, godkendt af H.K.H Dronning Margrethe. Jan er et meget aktivt medlem af Hjemmeværnet, så mon ikke vi også ser ham få overrakt hans 40 års tegn en gang ude i fremtiden, det kan vi kun håbe på.

Efterfølgende har vi i forsyningsgruppen været samlet igen, for der var lige et par våben mere som skulle gennemgås og lidt andre opgaver på depotet som skulle klares inden vi alle går i jule-mode og istedet kommer til at bruge det meste af tiden sammen med familien.

Godt Nytår til jer alle samt jeres familier.

ESKADRILLENS JULEAFSLUTNING

- Af John Valdemar Nielsen, historiker HVE 277

Hvad nåede vi 2017.?

2017 synger på sidste vers, og vi er alle ved at gøre klar til julen, men det er også tid til at se på, hvad vi nåede i år.

Med disse ord indledte eskadrillechef (EC) Michael Rauh årets juleafslutning på Hjemmeværnsgården, og bød 28 af eskadrillens medlemmer velkommen til nogle hyggelige timer, med et glas hvidvin til Dronningens skål.

Hvor alle i eskadrillen også var inviteret til at deltage, med flæskesteg, ris a la mande med mandelgave og efterfølgende kaffe, småkager og slik (NB en enkelt havde dog gemt mandlen fra sidste år!)

Efter fyldte maver og en gårdtur for dem der har rygetrang og lidt frisk luft var det blevet tid til eskadrillechefens tale: ”Hvad nåede vi i år 2017?”

Som ny EC er det tid til forandringer og fornyelse. Dette er også sket ved at vi blandt andet ikke har faneindmarch med Kongesangen, grundet fanen hører hjemme her på Hjemmeværnsgården, men derimod Dronningens skål, hvor alle tilstedeværende drikker helt ud.

Forandringer har der også været på andre måder indenfor befalingsområdet, hvor dette også har givet forandringer indenfor personelområdet med rokeringer og tilpasninger i forhold til de opgaver eskadrillen og vores samarbejdspartnere har. Hvor der kun er kommet ros til vores indsats som frivillige, hvor blandt andet udsendt Hjemmeværnspersonel fra HVE 277 har høstet stor anerkendelse for deres alsidige faglighed.

EC Michael Rauh omtalte også vigtigheden af, at vi alle forsat ville benytte hinandens ressourcer og kompetencer.

Det handler om de faglige kvalifikationer, uddannelse, metoder og erfaringer som vi alle er i besiddelse af, også bruges i eskadrillen for at løse de mange kommende opgaver i 2018, og dermed også nå et mål for 2018.

Stuehuset på hjemmeværnsgården har i 2017 gennemgået en stor gennemgribende renovering, gennemført af frivilligt personel og står i dag brugbart til mange formål, for grupper, delinger og enheden fremover.

ESKADRILLENS JULEAFSLUTNING

- fortsat fra forrige side

Derefter tildeling af:

Feltskyttemærke:

Ryan F. Kristensen

Pokaler for årets medlemmer 2017 :

Steen Lindholt Hansen & Anne Mette Brokholm

Årets skyttepokal tilfaldt:

Valde (John Valdemar Nielsen)

Årets bommert tilfaldt:

Steen Lindholdt Hansen

Oluf Eriksen , HVE 277 alderspræsident, gennemgik tiden i Flyverhjemmeværnet fra 1947 til i dag, og høstede stort bifald for sin gennemgang af tiden.

MG Jesper Bonefeld tilkendegav, at HVE 277 havde et stort sammenhold og kammeratskab, som andre nok ville misunde os. Han ville gerne medvirke til, at dette vil fortsætte, med et ønske om en Glædelig Jul og et Godt Nytår for alle i Flyverhjemmeværnet og et på gensyn i 2018.

MED KLAUS PÅ MARCH

AF KLAUS HANSEN, BEVASS

Ét to, ét to, højre venstre sutsko

Årets gang i marchverdenen

I Forsvaret og ikke mindst i Hjemmeværnet foregår der noget ret specielt. En gruppe på ca. 500 soldater spredt over alle værnsgrene bruger hvert år x antal timer på at marchere. Ikke i køretøjer men på gåben. Hvorfor gør de det, og hvem er de? Hvis vi starter med det sidste, så er det en skøn blanding af garvede gængere, der er blevet bidt af en gal vandrer, og så er der ikke så få værnepligtige, der ikke ved, hvad de går ind til. Sidst men ikke mindst deltager også hvert år alle andre slags soldater, der bliver lokket i gang af kolleger og venner i uniform fra førstnævnte gruppe. Hvad er så formålet, og hvad er målet? Motivationen kan være forskellig fra person til person, men for mange gælder det om at erhverve sig den næsten mytiske Nijmegen-medalje – den eneste bærringsberettigede marchmedalje i Danmark på uniformen. Sådan starter det i hvert fald. Som sagt slipper kun ca. 500 danske soldater igennem nåløjjet hvert år. Og før man tillades adgang til marchen i uniform, skal man bestå en kontrolmarch i løbet af foråret forinden. Dumper man den, er man ude det år.

Dem der gennemfører deres første Nijmegen March opdager pludselig, at for gengangerne handler det primært om noget andet. Det handler om fællesskab, det handler om fælles oplevelser, og det handler om at teste sig selv fysisk. Ikke mange andre steder i det militære system har man muligheden for jævnligt at gennemføre fysiske strabadser sammen med en sammentømret gruppe. Man lider sammen, man støtter hinanden, man hygger sig ved gensynets glæde og de fælles tidligere oplevelser. Samtlige har prøvet at være nede og tæt på at give op, alle har prøvet at få vabler under fødderne i hobetal og gnavesår. Og de fleste oplever også at være den, der hjælper en fra de tidligere kategorier, når man selv har en god dag og emmer af overskud. For et større antal personer er det en del af deres militære identitet at være gænger – og en årligt tilbagevendende tradition.

I de seneste år er militærmarcher gået hen og er blev et populære igen. Således afholdes der hvert år nu marcher i Skanderborg, Varde, Tommerup, Århus, Padborg, Slagelse, Høvelte og Fredericia – flere af dem har kun eksisteret i 2-3 år. Med et deltagerantal på adskillige hundrede og enkelte over **1.000 gængere er det en disciplin i fremgang.**

Og efter livtag med Nijmegens 4 dage får mange også lyst til at mødes oftere og prøve kræfter med andre udenlandske marcher, der er krævende på andre måder. Den civile marchforening International Marching League (IML) Walking Association har efterhånden marcher i 25 lande i flere verdensdele, og herunder hører også Nijmegen og Hærvejsmarchen i Viborg.

Hvert land må kun have én march, som til gengæld strækker sig over 2, 3 eller endda 4 dage. Disse er typisk dem, erfarne marchgængere kaster sig ud i, og derudover findes der diverse internationale militærmarcher som f.eks. Airborne i Holland samt ekstremmarcherne for dem, der ikke kan få nok – den mest kendte er nok Dodentocht: 100km i Belgien.

- fortsættes næste side

MED KLAUS PÅ MARCH

AF KLAUS HANSEN, BEVASS

For mit vedkommende startede mit marcheventyr i 2014, hvor en unavngiven eskadrillekollega lokkede mig afsted på min første Nijmegen-tur. Forinden havde jeg i mange år **tænkt på at tage springet, men da der "rekrutteres" meget fra mund til mund, var det først efter en konkret henvendelse, at jeg endelig tog mod til mig og sendte min bindende tilmelding, uforberedt på hvad der ventede mig. Og hvad jeg opdagede var, at alle klichéerne passede. Det kan ikke sammenlignes med noget andet. Aldrig før har jeg prøvet at være aktiv fysisk så mange timer af gangen. Kroppen reagerer også derefter. Blod, sved og tårer skal tages bogstaveligt. Men man vokser med opgaven og står stærkere på den anden side, med det fysiske bevis i form af - ikke bare en medalje – men medaljen!**

Og knapt er man trådt over målstregen, før de andre griner af dig, for det viser sig, at man ikke har **fået den "rigtige" medalje. Alle prøvelserne har resulteret i adgang til en eksklusiv klub, men skal man også have respekt, skal der en krone på medaljen. Og den kan kun erhverves ved ... at gå det hele igennem én gang til. Det er en kold spand vand at få i hovedet, men fordi man har gennemført én gang, kan man også gøre det igen – hvis man har mod på det.**

Det havde jeg, fordi jeg havde gået på et rigtig godt hold, og fordi samme hold skulle afsted igen året efter. Belært af alle fejltagelserne fra første år greb jeg forberedelserne meget mere metodisk an og med en større viden om grej, teknik og faresignaler fra kroppen – dem man skulle lytte til, og

dem, som man ikke kan undgå men som ikke er risikable. Og jeg fløj igennem andet års march. Kronen på, jubel og ekstase. Men hvad så nu? Skulle man stoppe eller fortsætte? Et stort jubilæumsår i 2016 fjernede tvivlen, om end jeg hurtigt var afklaret med, at det ikke inkluderede en MAKONI-march oveni **(før Nijmegen går man fra København til Holland)**. Alligevel blev det

endnu et spektakulært år. 100-års jubilæer oplever man ikke hvert år, og der blev festet ekstra meget i byen det år. Senere i efteråret tog holdet en ekstratur til Airborne i Arnhem, hvor vi gik 25 km, mens vi mærkede historiens vingesus i området. Det var en oplevelse.

Året blev 2017. Mit hold stillede ikke op i år til Nijmegen. Jeg begyndte at forberede mig på indtil videre et års pause med mulighed for forlængelse. Min tur i Frankrig med Flyvevåbnet ændrede på den situation. På en bjergvandring med nogle fastansatte blev jeg inviteret med på deres hold i år – et skulderklap, jeg ikke kunne ignorere. Det var noget helt andet end før, nu at skulle gå med en ny flok, som jeg ikke kendte i forvejen. Kort tid efter kunne holdet heller ikke stille 12 tilmeldte som krævet, så de blev slået sammen med et andet hold fra Sønderjylland, som oveni var et nyt hold bestående af 2 andre gamle hold. Fordelen for mig var, at alle på holdet nu ikke kendte ret mange i forvejen. Så opgaven var at deltage i så mange fællestræninger over foråret som muligt, så jeg kunne komme ind i varmen. Og det var et vådt år at træne i.

- fortsættes næste side

MED KLAUS PÅ MARCH

AF KLAUS HANSEN, BEVASS

Men det endte jo lykkeligt, og jeg kunne få sat et firetal på min medalje. Nu står jeg med et luksusproblem, da jeg er inviteret af 2 hold til 2018. Men afsted, det skal jeg helt sikkert. Medaljen for 5 år i Holland er jo endnu flottere, og skal der krone på, skal der også kryds i kalenderen for 2019. **2017 blev også året, hvor jeg tog en dyb indånding og tilmeldte mig Dodentocht.** 100 km på 24 timer. Men heldigvis uden 10 kg på ryggen. Det var med en vis ærefrygt, at jeg begik mig ud på brostenene kl. 17 en fredag, og det var lige så hårdt, som jeg havde regnet med. Men på en anden måde. Her ved man, at man er færdig efter ét døgn. Så der kan man brænde alt krudt af. Undervejs spiser og drikker man hele tiden, og alligevel var jeg brugt op, da jeg kom ind i Bornem by igen efter en rundtur af de store. Til sidst fik mit hold taget sig sammen til at tage til Airborne igen i år, endda med dobbelt så stort hold. De 25 km dernede følte hurtigt overstået. Og det var meget afslappende. Ren hygge. Godt at se dem igen.

For at støtte op om de danske militærmarcher og veteranerne i Danmark afsluttede jeg med at gå i Høvelte og Fredericia, ture på hhv. 30 og 20 km, sidstnævnte med mit gamle hold. En god sæson i alt.

Og så alligevel, i oktober lokkede vandrekлубben i Kjellerup med endnu en lille tur: 100 km mere på 24 timer. Så den tog jeg da også lige med. Nu er sæsonen slut, men om halvanden måned starter den igen. Jeg kan lige så godt fortsætte træningen imens. For jeg er nok det, jeg i starten kaldte bidt af en gal vandrer.

Holdbillede Nijmegen 2017

Grænsemarch 2017

FAKTA:

Nijmegen De 4 Daagse er verdens største og en af de ældste marcher i verden, der stadig eksisterer. Første march var i 1909. Deltagerantallet var 306. Siden er den royalt godkendte march foregået hvert år, med undtagelse af krigsårene. I 2017 startede 42.000 deltagere, heraf 4.500 soldater, heraf 420 danske, 400 gennemførte. Danmark stillede 3. flest, kun overgået af Storbritannien og (selvfølgelig) Holland. 26 lande deltog. Man kan starte, når man er 12 år. Ældste gænger var næsten 90 år. En gik for 70'nde gang! Marchen varer 4 dage i træk. Distancerne er 30, 40 eller 50 km hver dag. Militære gængere skal gå 40 km. For mandlige soldater under 50 år skal der ydermere bæres 10 kg ballast hele vejen. Man kan gå på hold eller som enkeltgænger (fra 3. år). Læs mere på www.nijmegen.dk

KARUP STREAM CHALLENGE (KSC)

V/STEEN L. HANSEN, SEC FOR

D. 12 august afholdte Eskadrillen sin første, i en forhåbentlig lang række af Karup Stream Challenge's.

Et 6,5 km lang løb gennem vandløb, mudder, skove, vådområder, bunkere og alt hvad Karup Øvelsестerræn kan byde på af besværligt løbeterræn. Ruten skulle gennemføres i SKYT, enten som enkeltmand eller i et makkerpar. Man kunne dog ikke nøjes med at løbe eller gå turen. Næ nej, undervejs var der sørmer også opgaver der skulle løses.

Jeg fik idéen til denne konkurrence fra mine mange trailløb, og især fra den Royal Marines Commandos Endurance course. **Ikke at jeg forventede at vi skulle være RM...nej nej bare rolig. Men tanken om at man skulle løbe gennem alt mulige natur og udfordringer, blive møgbeskidte og måske bløde fra et par sår hist og her, var virkelig tiltalende.** Så hvorfor så ikke lave et tilbagevendende event i Karup, hvor enkeltkæmpere og makkerpar fra hele FHV og måske endda udenlandske enheder ville hige efter at deltage i?

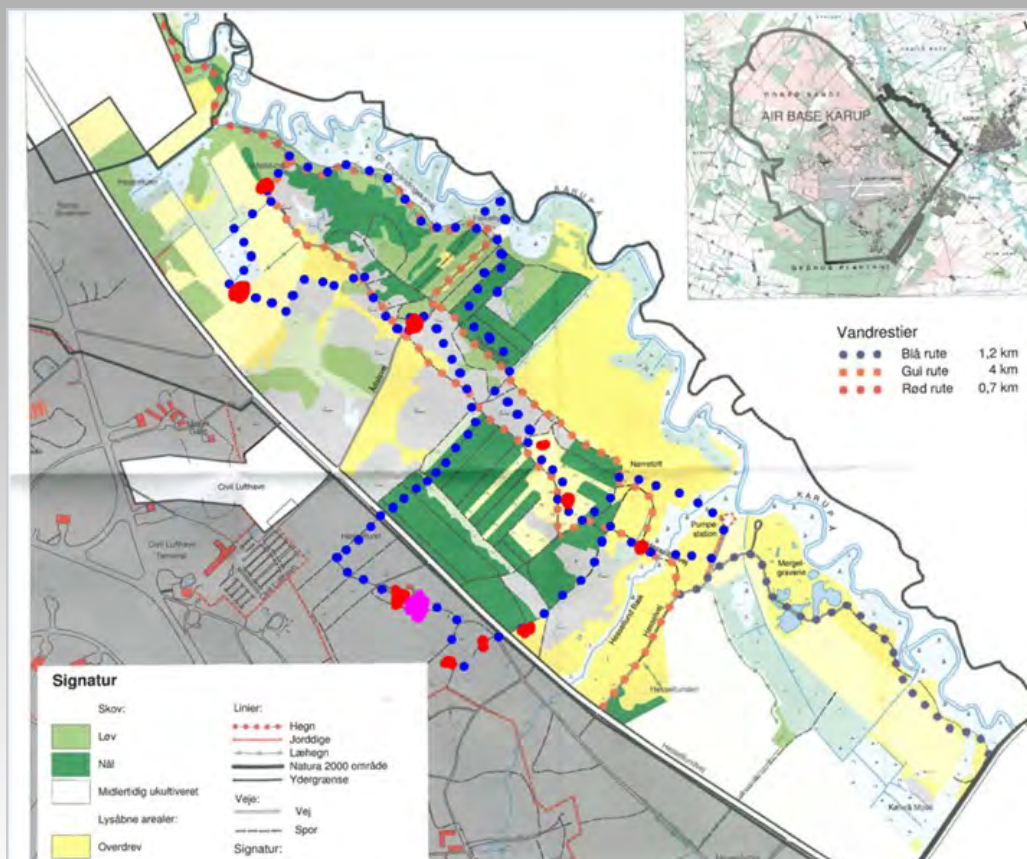
Det var drømmen, men hvad blev slutproduktet så?

Først blev der planlagt en rute. Den skulle jo helst være så sjov som muligt, derfor valgte jeg at benytte mange af vores bunkere og vandløb.

Så skulle der laves forhindringer og opgaver. Ikke alle opgaver skulle være fysiske. Der måtte også være en enkelt eller to, så 1. sal kom i brug.

Jeg gik sammen med Kenneth og Martin, som har erfaringer indenfor henholdsvis Cross-fit og Trailløb/ orientering.

Resultatet af vores arbejde, blev til ruten som er vist nedenfor. De blå prikker angiver ruten, de røde forhindringer/ opgaver og den lækre lilla farve er start og mål.

KARUP STREAM CHALLENGE

V/STEEN L. HANSEN, SEC FØR

Ruten blev gennemløbet 3 gange, og sidste gang af Martin og jeg, kl. 06.00 om morgenen på løbsdagen. Så skulle vi have nogen der gad løbe turen. Jeg gik derfor sammen med Frans om at lave en lille film, som skulle vise nogle af de forhindringer man kunne møde.

Den film lagde vi op i tre forskellige Facebook grupper rettet mod to eskadriller. HVE 277 og vores samarbejdspartner HVE 274. Altså omkring 150-200 aktive medlemmer af FHV

Så var det bare at vente på at tilmeldingerne væltede ind.....

Ok, det skete så ikke. Af en eller anden årsag tror folk at man dør af de arrangementer jeg laver?

Der er ingen der er døde endnu, ej heller kommet på skadestuen. Jeg tror det nærmeste jeg er kommet en skade på en af mine aktiviteter, er et flækket øjebryn i hockey.

Der kom dog lidt tilmeldinger. Faktisk var vi oppe på ni deltagere.....indtil onsdagen før start, hvor afbudende begyndte at komme ind. Vupti, var der kun fire tilbage.

Værst var det jo at EC mistede sin makker, og kunne af den årsag ikke stille op i kategorien "Makkerpar". Men så trådte trofaste Valde til "Jeg skal sgu' nok gå med ham rundt", og Peder "Nå, men så skriv bare mig på". De havde godt nok ikke noget grej med, da de jo var mødt op for at hjælpe i startområdet.

Men da det var mig der havde lavet løbet, så var det også mig der bestemte.

De fik selvfølgelig lov til at deltage, og hjælpe vores EC.

Deltagerne mødte kl. 08:00. De havde 50 minutter til at gøre sig klar til løbet i. Dvs. pakke deres udstyr, fylde maven med energi, gøre klar til kamp og komme på toilettet.

08:50 var der løbsinformation omkring vanddepoter, SAN taske, rutemarkeringer, regler m.m.

Fortsættes næste side...

KARUP STREAM CHALLENGE

V/STEEN L. HANSEN, SEC FØR

Klokken 09:00 afgik første mand på ruten René, derefter Lars og sidst i enkeltløber kategorien Winnie. De blev sendt afsted med 15 minutters interval. Rosinen i pølseenden var Team Michael & Friends

1. post: tre ammunitionskasser af metal, en af træ og en gammel metalkasse til Stingermissiler skulle trækkes op fra bunden af betonbasinet. Nå ja....kasserne var fyldt med jord J. Den store kasse var en bonus opgave. Hvis man kunne slæbe den op som enkeltmand, kunne man vinde 10 minutter.
2. Ind i bunkeren og ud af MG-stillingen
3. Ned gennem en bunker, hen over døren som er rustet fast og ud igen
4. En post nede under broen. Ahhh vand!
5. hen over den sumpede mose vest for vandværket. Ahhh mere vand
6. Stor bunker med tre ammunitionskasser af metal og en af træ (alle fyldt med jord) på taget. De skulle slæbes ned i bunden af bunkeren. Minsandten om ikke der stod et lignende parti kasser dernede, som skulle op på taget.
7. Igen ned i en bunker med en rusten dør, og ud i den anden ende.
8. Et vandløb hvor en 25 l. vanddunk fuld af vand, skulle bæres 20 meter gennem vandløbet, og både mand og dunk skulle gennem en løkke af markeringsstrimmel. Endnu mere af det lækre vand.
9. På den anden side af endnu et lækkert sumpområde, var der en orienteringsopgave. Stil kompas på 78 grader, og find den rigtige post (der var fire at vælge mellem). Den rigtige viste vejen til næste post.
10. Et stort hul med to ruter markeret. Den ene førte videre, mens den anden sendte en i ring.
11. Sidste post inden mål. Soldaten skulle kravle 15 meter til en grøn markering, kaste to håndgranater mod en sandsækkestilling. En træffer gav soldaten lov til gå frem til stillingen, hvorfra endnu to håndgranater skulle kastes mod en spand, kun 15 meter væk. Hvis ikke soldaten ramte stillingen, skulle de sidste to kast mod spanden, ske fra den grønne markering. Antal missere = ture rundt om HJVGD, med en dejlig tung ammunitionskasse.

Vinderen af denne første udgave af KSC "Karup Stream Challenge", blev René. Der var kun 3 minutter ned til nr. 2 Lars og Winnie kom ind på en sej 3. plads. Michael & friends blev selvfølgelig vindere af Makkerpar klassen. Vejret var helt perfekt, da det regnede under hele løbet. Og vi elsker jo vand!

Jeg er utrolig imponeret over det engagement der blev ydet af alle. Både deltagere og hjælpere. Og jeg er meget taknemmelig for dem der tog sig tid og mod til at bakke op om arrangementet. Superfed indsats af alle!

I øvrigt vandt René et lækkert helikopterdæk til en M-101 som hurtigste enkeltløber og Michael & Friends vandt en dejlig forgyldt ammunitionskasse fyldt med gips og granitskærver.

Begge præmier er vandrepokaler, som der skal kæmpes om næste år.

LEDIGE STILLINGER I 277

Har du en fører, leder eller sælger gemt i maven, så kunne det være, at du skulle overveje at søge en stilling ved HVE277 Karup

Vi mangler nogen til at besætte følgende stillinger:

- Uddannelsesstøtteofficer (UDSTOF)
- Presse og informationsofficer/rekrutteringsofficer (PIOF/ROF)
- Kommandogruppefører (KDOGF)
- NK Bevogtningsdeling
- GF Bevogtningsgruppe

Hvis du er ikke er bange for at tage et ansvar og leve op til det, så kontakt:

EC Michael Rauh
hve277-ec@hvj.dk
Tlf.: 23 25 72 84

ESKADRILLERÅDET

Eskadrillerådet er eskadrillens samarbejdsudvalg. I rådet drøftes forskellige emner, der optager eskadrillens medlemmer. Alle eskadrillens medlemmer kan anmode om at få noget taget op i eskadrillerådet. Bare tag fat i din radsrepræsentant (se oversigt)

Eskadrilleråd	
Repræsentanter	Repræsenterer
Michael Rauh (Formandskab)	Ledelse
Hans Georg Pørksen (Formandskab)	STØT
Ulla Andersen	STØT
Henrik Borré	SIGGRP
Steen Lindholt Hansen	DF
Mathias Meng Dyrholm	GF/NK
Lars Ole Dahlin Lysgaard	1 SFGRP
Klaus Hansen	BEVTEAMS
Rikke Lykke Hedegaard	1 BEVGRP
Claus Alstrup Nielsen	FSGRP

ØVELSE CIMBRER 2017

V/KLAUS HANSEN, BEVASS

Når samarbejdet går op i en højere enhed

HVE 277 var atter en gang godt repræsenteret til den årlige samarbejdsøvelse med Flyvevåbnet, denne gang i det nordjyske. Vi stillede 3 bevogtningsassistenter (BEVASS), og Mark deltog som en del af øvelsesledelsen. Med talte også en BEVASS fra HVE 273 (Karsten), som har sit primære virke i Karup til daglig. Og selv om Elise har fundet nye spændende udfordringer i stabseskadrillen og repræsenterede øvelsesledelsen, blev hun kærligt betragtet som en af vore egne.

11 BEVASS fra hele landet mødtes fredag aften den 8. september på hjemmeværnsgården. Det var et glædeligt gensyn blandt de efterhånden ret kendte ansigter. De fleste af os var tidligere samlet på forårsseminariet for de frivillige BEVASS i Aalborg, så det var nemt at samle bolden op fra sidst. Vi ved næsten på decimalen, hvad den enkeltes styrker og svagheder er i forhold til funktionen, så tiden var kommet til at træne de øvede færdigheder i en mere realistisk sammenhæng. Bevogtningsenheden på ATW tog hjerteligt imod os alle, og også her var de fleste ansigter gengangere. Der hersker en særlig venlig kultur i Aalborg mellem det faste personel og os frivillige, og der bliver lagt store ressourcer i at udbygge vores samarbejde. Så selvom os Karup-folk oftest ses på vores moderstation, føler vi os lige så velkomne som Aalborgs egne frivillige. Det kunne tydeligt mærkes gennem weekenden.

Lørdag morgen startede sikkerhedsbriefingen for alle, og så gik os BEVASS ellers i gang med at forberede vores opgaver fra den øvelsesmæssige COC (Command Operations Center = Hovedvagt), udpeget til øvelsen. Udrustningen blev fordelt, køretøjerne klargjort og kaffemaskinen tændt. **Vagtplaner blev udarbejdet og fokusområder udpeget, herunder AMS'en (flyværkstedet), hvor HVE 266 og s tøttepersonel skulle bevogte en C130 Hercules.**

BEVASS'erne fra 277 klar til øvelse Cimbres 2017

ØVELSE CIMBRER 2017 V/KLAUS HANSEN, BEVASS

...FORTSAT FRA FORRIGE SIDE

Den første kørende patrulje kom afsted, og adgangskontrolbygningen blev besat sammen med en fastansat fra det "rigtige" vagthold fra ATW. Og så var det ellers med at være klar på, hvad bevogtningsledelsen fra ATW ville udsætte os for af spændende opgaver – og lad mig afsløre med det samme, at vi kom ikke til at kede os!

Til lejligheden havde ledelsen skaffet ikke mindre en 10 momenter, og de gik til deres opgave med krum hals og gav os rigeligt at se til. Stor ros til dem for en utrættelig indsats og godt humør under vores behandling af dem i forhold til magtbarometret.

Som sædvanligt for den slags øvelser startede det ud med opgaver af begrænset sværhedsgrad. Beredskabskøretøjer skulle eskorteres fra indgangsbygningen ved fiktive uheld på basen. Førstehjælp skulle ydes. Gæster eskorteres. Helt traditionelle opgaver for vores funktion. Radiokommunikation var i fokus fra start, da den er essentiel for styringen af sikkerheden på en flyvestation. Områdekendskab er en anden vital del, så den blev også trænet, ikke mindst af os Karup-folk. Afsøgning af bygninger for brandfare blev lagt ind, og der blev kørt ud på alarmer. Alt sammen noget, det faste personel gør hver dag. Noget lige så vigtigt blev også øvet, nemlig at sidde i beredskab og økonomisere sine ressourcer, til når en ballon går op. Det er svært, når man gerne vil have action, men uden at slappe af og sove lidt kunne vi ikke løse vores opgaver i længere tid. Så det gav god mening. Samarbejdet mellem de forskellige eskadriller forløb smertefrit, og vi blev fremhævet for vores professionalisme og energi samt ikke mindst det gode humør.

..fortsættes næste side

ØVELSE CIMBRER 2017

V/KLAUS HANSEN, BEVASS

Ledelsen mente nu, at det var tid til at skrue op for tempoet, og der dukkede nu mystiske pakker op, der krævede evakuering. Til hjælp fik vi tilgang af en fastansat hundefører, og det er en kæmpe kapacitet for os, som vi flittigt gjorde brug af fra da af. Der var ildebrand i en bygning, der krævede evakuering. Der opstod en gidselsituation i adgangskontrollen. Banditten blev til sidst fanget efter en eftersætning ud af basen med 3 køretøjer og hundeføreren. Mens nogle af os senere på natten fik et velfortjent hvil, havde hundeføreren fundet spor i terrænet, og så måtte vi alle op og finde de ubudne gæster. Da vi ankom ude i skovstykket, stod der 10 personer med hænderne bag hovedet og en hund siddende ved siden af. Ingen havde lyst til at stikke af eller gøre udfald, så de fik stille og roligt håndjern på og blev eskorteret over til politiet. Resten af natten blev momenterne skånet, og vi kunne patruljere i fred og ro med de få indrapporteringer, der altid kommer på en aktiv flyvestation.

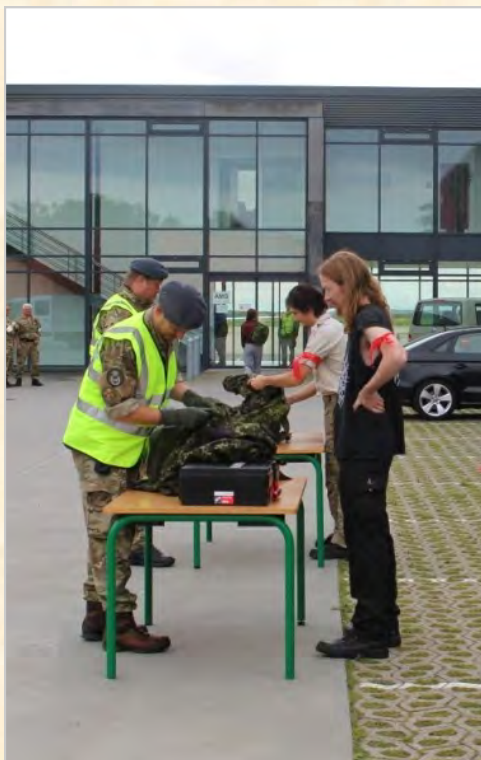
Næste morgen var der adgangskontrol med carsearch og visitation af personel. Det krævede en del vagter, og som forventet var der også her ugler i mosen, så vi blev udfordret af begrænset træning i denne disciplin, men opgaven blev løst tilfredsstillende. Til slut udviklede et kort møde med få utilfredse demonstranter fra dagen før i adgangskontrollen sig til en pænt stor gruppe, der gik mere til stålet og krævede trækning af pebersprays. Igen blev vi her virkelig presset af mængden af folk, der ikke ville os det godt, og igen viste hunden sig at være den nok mest effektive show-of-force.

Endex fulgte straks efter, og så blev der ellers tilbagemeldt og evalueret til den store guldmedalje. Vi kunne tage med os, at vores bundniveau er meget højt, og at vi kan løse de allerfleste opgaver fejlfrit, men at vi med fordel kan træne de store opgaver, hvor vi alle er i spil på samme tid. Det er også noget af det sværeste at mestre for et BEVASS-hold. Så det forventer vi at arbejde videre på til uddannelsesseminariet i Karup til oktober.

Med små skønhedspletter, som næsten er uundgåelige på en øvelse af den størrelse, blev der delt roser ud på kryds og tværs. De fastansatte på ATW, der tog sig af hverdagen på basen, mens øvelsen blev afholdt, havde løbende udtrykt, at de misundte os vores mulighed for at træne på så højt et niveau, og de ønskede uden undtagelse alle at være med næste gang, hvis de fik lov. Større ros kan vi næsten ikke få, for det er netop det, vi trænede i weekenden – at samarbejde med det faste vagt-hold på en operativ flyvestation. De få, der kunne få lov at arbejde sammen med os, var ekstremt positive over forløbet. Så fundamentet for fremtiden er lagt, og os frivillige BEVASS arbejder ufortrødent videre i hverdagene på at hæve vores niveau yderligere. Den første hjemmeværs-BEVASS er blevet fastansat i Aalborg, og han bliver nok ikke den sidste.

Men vi mangler gode folk, så lyder ovenstående som noget, du har lyst til at arbejde med og har tiden til at træne, vil os nuværende BEVASS se frem til at byde dig velkommen i vores teams efter den krævende uddannelse, der er en forudsætning for at kunne være med på det her niveau.

Vi har brug for dig, Flyvevåbnet har brug for dig, hvad venter du på?!

KARUP STREAM CHALLENGE

V/LARS DAHLIN, 1. DELING SECFOR

REFERAT FRA EN DELTAGER PÅ KSC, 2017:

Ja så sidder man og har fået vaskemaskinen i gang med at vaske sin uniform. Den var ikke blevet tør siden den har været brugt sidst.

Radioen spiller lidt 80' musik bl.a. "You're in the army now", så jeg tænkte at jeg lige ville skrive lidt om Steens lille løbe tur i dag lørdag 12-08-2017.

Det som startede med en YouTube video fra England, er i dag blevet virkelighed for ESK 277. Videoen i korte træk, handler om en afsluttende prøve som nogle soldater skal gennemføre. En løbetur i SKYT med en afsluttende skydning.

Selve løbet startede på HJVGD kl 08.00 med samling af alle løbere og udlevering af bundstykker og lidt morgenmad. Derefter var der lidt info til os løbere, om hvordan turen var markert, hvor man skulle passe lidt på samt at der skulle gøres klar til kamp. (ja vi skulle have sløring på J)

Jeg blev sendt af sted kl. 09.10. Den første opgave var "sukkenes dal", som gik ud på at trække nogle ammunitions kasser op fra en gammel branddam. Der var 3 alm ammokasser, 1 stor trækasse og en metal kasse, som vel passer i længen på et gevær og ca. 30cm i bredde. Hvis man tog den op kunne man vinde 10 minutter, som ville blive trukket fra sin sluttid. Jeg valgte ikke at tage den kasse op, da jeg mente jeg ville bruge mere tid end jeg ville vinde. Vinderen valgte at tage den op, hvilket det gav ham 1 pladsen. Sluttiden gav ham 3 minutter mindre end min tid.

Efter den opløftende opgave, gik turen videre rundt i skoven ved HJVGD, for derefter at gå over i det store øvelse område på den anden side af vejen. Ned igennem en stor bunker, følge vejen rund til en lille bro som skulle passeres. Man skulle dog ikke over den, men under den. Det var en nødvendighed at man kom under den, da der midt under broen var der en post som skulle klippes. Sjovt så koldt vand kan være i august.

Op af vandet og ned til vandværket. På vej der ned finder man så ud af at der står en flok køer og kikker mærkeligt på en, men det eneste jeg ser er deres stor flotte horn.

Derfra går det over til skoven, men man skal da lige over en lille å for at komme retur samt lidt mosebund.

Næste opgave er ved bunkeren på den store åbne plads. Der står Harald med et stort smil og siger, at **vi er løbet tør for ammunition, men vi har noget mere nede i bunkeren "gider du hente det?". Hvem siger nej til Harald. " Du skal lige have de næsten tomme kasser med ned".**

Så skulle man gå et langt stykke igen, gennem skov ned til Karup å, og videre til man mødte en rød Corolla. Der træder to mand ud bilen da jeg nærmer mig den, så våbnet bliver afsikret og jeg er klar til kamp.

Det var der ingen grund til. Det eneste de ville have, var at jeg skulle slæbe en 25 L dunk igennem noget vand (hvem snakkede om at gå over åen efter vand) bare for at den skulle igennem en løkke for så at blive stillet ud til vejen igen. Sjovt var det for bunden var meget sumpet.

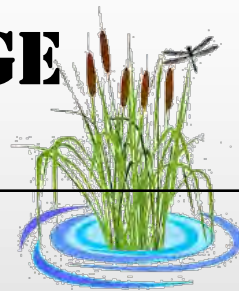
PS. Et stort highfive til Peder Anker og Valde som valgte at gå med Michael, i er sgu seje, godt gået..

Jeg tror Steen har brugt en del tid på få nogle til at hjælpe, for der var masse af hjælp til at servicere os løbere, på vegne af os kan jeg vist godt sige mange tak for mad, den Chili con carne var super...

KARUP STREAM CHALLENGE

V/LARS DAHLIN, 1. DELING SECFOR

REFERAT FRA EN DELTAGER PÅ KSC, 2017, fortsat fra forrige side:

Efter øvelsen siger Martin, følg den blå markering, "Ham der er forrest, er kun 6 minutter foran". Det gav et boost af energi, at en næsten 45 årig havde hentet en af de unge. Så jeg får blod på tanden og tænker at min strategi om at holde et jævnt tempo, ikke er helt dårlig. Næste opgave er en orienterings opgave. Indstil kompasset på 76 grader og find den næste post. Jeg kikker ud i området, der er 3-4 poster som jeg kunne se, men kun en af dem var med information om næste post. Det var med at ramme rigtig.

Ved den rigtige post, er der markeret et sted på kortet med rødt, hvor jeg skal hen. Af sted det går! Vel fremme ved posten, får jeg muligheden for at vælge mellem en rød rute eller en grøn rute. Jeg vælger at følge den grønne, som var det rigtige valg. Derefter det går det lidt rundt i øvelse terrænet inden man er oppe ved vejen og skal over den. "Yes!" tænker jeg så er vi på den rigtige side af vejen igen, men kommer så i tanke om man kan jo krydse vejen flere steder.

Jeg ankommer til HJVGD her bliver jeg mødt af Steen, som vil have mig til at kravle ca. 10 mtr for derefter at kaste fire øvelses håndgranater, først 2 liggende og så 2 stående. Dem som ikke rammer, betyder en gåtur med en ammunitions kasse, rundt om HJVGD. Havde jeg bare ramt med 2 af dem ville jeg kunne have fået samme tid som vinderen, men næ nej, jeg fik fire ture rundt om HJVGD.

Og så var min tur færdig for den lørdag.

Alt i alt en rigtig fed tur rundt i terrænet i Karup hvor man fik prøvet sin MTS uniform af, mest hvor **meget vand den kunne lukke ind...**

SÅ Steen, MANGE TAK FOR AT DU GIDER LAVE SÅDAN EN DAG. Jeg er helt klar igen næste år.

NY KOMMANDOBEFALINGSMAND 2018

Hej

Jeg hedder Anne Mette Fomsgaard. Til daglig bliver jeg kaldt Mette. Jeg er 43 år.

Jeg har to børn – en dreng på 14 år, og en pige på 8 år.

Jeg flyttede til Karup i februar 2017. Oprindeligt kommer jeg fra Karup, men er bare kommet tilbage til mit netværk og omgangskreds, efter at jeg mistede min mand i august 2016. Jeg har det godt, og vi er kommet videre.

Privat bor jeg sammen med Michael, som jeg er blevet forlovet med.

Jeg blev meldt ind i Hjemmeværnet i 1999, hvor jeg kom ind til Hærhjemmeværnet i Valensbæk. Senere blev jeg overført til Fredericia. Siden 2002 har jeg været signalbefalingsmand, som jeg er blevet uddannet til. Jeg er også uddannet kommandogruppefører. Nu er jeg kommet over til jer i Flyverhjemmeværnet. Jeg glæder mig til at være med i en struktur, der er ny for mig. Indtil videre har jeg fungeret som kommandogruppefører i eskadrillen, hvor vi har arbejdet med KSN og uddannelse af støt.

Fra 1. januar 2018 har jeg fået mulighed for at blive jeres nye kommandobefalingsmand. Jeg glæder mig til at prøve kræfter med denne nye opgave, og håber at I vil tage godt imod mig i den nye stilling. Jeg glæder mig utrolig meget til at skulle samarbejde med jer alle.

Ønsker jer alle et rigtig godt nytår - Vi ses i det nye år.

Med venlig hilsen

Anne Mette Fomsgaard

2018